

kommande staar parat dertil hvert Djeblif, og det saaledes, at det ene Djeblif er lige saa godt som det andet for mig til at forhandle med Vælgerne. Naar de ærede Medlemmer, som ere i Stand til at lave noget i saa Henseende, lave en Oplosning ved Hjælp af Bennerne paa den anden Side — det have de jo Magt til, medens jeg ikke har nogen som helst Magt i denne Henseende — skal jeg med stor Fornøjelse følge det ærede Medlem ud til Vælgerne. Ja, det ærede Medlem her ved Siden (Dalsgaard) er jo ikke bange for Vælgerne, saa dette ærede Medlem vil maaske for sin egen Regning indtage et helt modigt Standpunkt. Men naar der saaledes bliver talt om Heltemod, vil jeg sige, at det forekommer mig, at naar man virkelig er saa ivrig efter at komme ud til Kamp, saa skulde man ikke lade dette være afhængigt af, om andre ere lige saa ivrige, saa skulde man, naar man var en rigtig Helt, sige: Her staar jeg og spænder Ben for Forhandlingen, for at vi kunne komme ud til Vælgerne! Men saa stærk var det ærede Medlem fra Afsens ikke. Han vilde kun følge mig, og det vilde han altid! Ja, derom kan jeg ikke sige andet, end at det vil han altid gøre ret i, saa det skal jeg ikke beklage mig over. Med Hensyn til Forhandlingerne vil jeg kun sige, at jeg staar i dette Djeblif til Forhandlingen, hvad det ærede Medlem jo for Resten ved lige saa godt som jeg, ganske paa samme Maade, som jeg fra Begyndelsen har staaet til Forhandlingen. Der foreligger ikke en Stavelse fra min Side, ikke et Citat, ikke en Gang et falskt Citat, som det ærede Medlem kan benytte til at vise, at jeg i saa Henseende har forandret min Stilling. Jeg har aldrig før haft den Tro, at vi ved Hjælp af denne Regering skulde komme til meget indgribende og gavnlige Reforme for vort Samfund, og det tror jeg heller ikke nu, men paa den anden Side har jeg, som det ærede Medlem ved, været en af de første til at anbefale den Taktik, som vi følge i dette Djeblif, med at behandle Sagerne i Stedet for som tidligere at gennemføre en principiel Opposition overfor Sagerne. Det Standpunkt staar jeg paa nu, og det Standpunkt har jeg altid staaet paa. Det er ikke mig, men det ærede Medlem, som svinger rundt fra det ene til det andet, og som i Fjor var med til at indlede en helt ny Forhandling, som vi andre ikke have været i Stand til at forstaa Meningen af, hvis Meningen da ikke er den ganske simple, at det ikke er Sagerne, der ligge dem paa Hjerte, men derimod en Politik, som de ikke i dette Djeblif ønske at udtale sig om, og

heller ikke i dette Djeblif ønske at vedkende sig for deres Vælgere. Jeg mener, at naar vi skulle ud til Vælgerne, bør det ske med saa klare og forstaaelige Standpunkter som muligt, og jeg tror tillige, at for hver Dag, der gaar, bliver Stillingen mere og mere klar og gennemsigtig. Derfor har jeg ikke noget personligt Ønske om at komme ud til Vælgerne i Dag mere end hvilken som helst anden Dag.

Intein: Det ærede Medlem fra Røge udtalte, at Ledelsen af Finansudvalget var gaaet over til det relative Flertal, fordi det absolute Flertal ikke turde benytte den Magt, som det i den Stilling havde. Jeg tillader mig paa det bestemteste at protestere imod denne Forklaring. Den naturlige og sande Forklaring er den, at det, som det ærede Medlem kalder for det absolute Flertal, eksisterer ikke for Djeblifet i Finansudvalget, og jeg afviser med Bestemthed den Insinuation, som ligger i det ærede Medlems Ord (Hørup: Jeg kan jo ikke vide, hvad der er gaaet i Stykker). Der er ingen Ting gaaet i Stykker, da der ikke har været samlet noget.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Ja, da det ærede Medlem fra Røge jo har den Opfattelse, at der ikke kommer noget ud af Forhandlingen, og da han baade her og udenfor denne Sal har tilkendegivet, at det at tilbringe nogle Maanedere her under Samlingen vilde være brydsomt for det ærede Medlem, og at det vilde være en tung Lod af Skæbnen at skulle deltage i Rigsdagens Forhandlinger, saa antog jeg virkelig, at det ærede Medlems Hjerte brændte efter, at vi kunde faa en Oplosning og komme ud og høre Vælgerne afgive deres Dom i denne Sag. Derfor har jeg kaldt det ærede Medlem frem for at faa at vide, hvorledes det ærede Medlem stod i denne Sag. Det ærede Medlem talte om at stifte Anskuelse, og saa søjede han til, at det var saa let som at stifte Stjorte. Ja, jeg ved ikke, hvor let det ærede Medlem har ved at stifte Anskuelse, men at han har let ved det, har jeg set saameget af i den Tid, jeg har kendt den ærede Rigsdagsmand, at han skulde ikke bebrejde mig, at jeg stifter Standpunkt, i ethvert Tilfælde skulde han gøre det med en vis Nødmen.